BYLAAG G2

Brief 2 van Katie Lanzi aan Willie en Petra

1 Hamilton St, Gardenvale, Melbourne 3185, Australië

Baie dankie vir jou brief wat verlede Augustus ontvang is. Ek het Duitsland al verlaat toe jou brief in Hamburg aangekom het, en aangesien my dogter en haar man op toer was, het hulle eers teen die einde van Augustus die brief ontvang. Ek was van plan om vroeër te skryf, maar die tyd verbygaan so vinnig, en my seun en ek was hard besig om 'n 14-kamer huis in een van die voorstede na sy oorspronklike ontwerp te herstel en te voltooi. Ons is van plan om dit te verkoop. Ek hoop jy en jou familie is almal gesond.

My verblyf in Duitsland het slegs drie weke geduur, aangesien ek op 'n aansluiting-vlug na Australië moes wag. Ons het die hele Hesse-provinsie besoek en by elke klein dorpie gestop — so oulik en boeiend, en die mense baie vriendelik. Ons het tot by die Russiese grens gery, met sy geëlektrifiseerde versperrings en hoë wagtorings. 'n Mens kon net 'n dowwe siening van die wagte daar bo kry. Ons het twee weke in Grünberg gebly — 'n lieflike dorpie, net so skilderagtig soos die ander — en die platteland so groen en netjies. Ons het jou twee weke gemis. Pastoor Bremer het gesê hy sou ons 'n afskrif van die Marneweck-rekords stuur sodra hy dit van Darmstadt ontvang, maar tot dusver het ons niks van hom gehoor nie. Hy het dit miskien nie gehad nie, of hy het ons adres verloor. Ons het egter 'n ou joernalis ontmoet wat 'n rekord gehad het van die meeste mense wat van Grünberg na Suid-Afrika geëmigreer het. Onder hulle was Johan Coenraad Marneweck. Die Marnewecks was almal grondeienaars in Duitsland.

Ek neem aan jy ken die geskiedenis van Johan Coenraad terwyl hy in diens was van die Goewerneur in Kaapstad as liggaamswag. Ek het 'n 15-bladsy rekord in Hoog-Nederlands wat ek probeer het om te laat vertaal, maar sonder sukses. Dit is waarskynlik 'n rekord van sy wangedrag en misdaad teen — of ek moet eerder sê oortreding teen — die voorsitter van die Raad van Justisie. (Ek is bly hy het ontsnap!) Op 'n later stadium sal ek jou afskrifte stuur van die inligting wat ek oor verskeie familielede het. Ek ken slegs dié wat verbind is aan ons familieboom — dié van Johannes Marneweck en sy vrou Amalia Carolina Messer. Ons kon trouens geen bewys van 'n erfenis van die Messers vind nie. Alle dokumente is vernietig tydens die Napoleoniese oorloë en die Tweede Wêreldoorlog. Die meeste stede en dorpe in die oostelike gebiede is platgebom. Ons het dosyne plekke en banke probeer wat almal dieselfde storie vertel het. In Kassel het net 'n kerktoring oorbly ná die laaste oorlog.

Die Marnewicks/Marnewick se is almal afstammelinge van Johan Coenraad Marnewecke wat met Angela Elizabeth Otto getroud was. Uit hulle vier kinders het die res van die familie gekom. Daar is ook 'n D. Marnewick in Somerset-Wes wat sy familieboom probeer naspoor. Sy adres is P.O. Box 170, Somerset-Wes. Die eerste vrou van Johannes Marneweck was Martha Klara Maria Scheepers. Sy het enkele maande later gesterf, waarna hy met Amilia Carolina Messer getrou het. Hulle het nege kinders gehad — een van hulle George Cornelius. Hy het met Johanna Hendrina Barnard van Balitzdorp getrou — dieselfde familie wat jy in jou brief genoem het. George Cornelius Marnewick — soos hy dit gespel het — was my oupa. Van Welgevonden het hulle na 'n plaas genaamd Vlakteplaats getrek waar hulle gewoon het, en waar my vader (Adam) vir 'n paar jaar gewoon het voordat ons na 'n plaas in Middelburg (Kaap) verhuis het ná die Anglo-Boereoorlog. Ek onthou nog hoe gereeld ons die bomhulse uit die velde opgetel het, aangesien baie gevegte daar plaasgevind het.

My moeder het in 1911 op die ouderdom van 43 gesterf, en my vader nege maande later ook op 43 — met nege kinders. Een van my vader se susters was Aletta wat met 'n Steyn in Kaapstad getrou het. Een van haar seuns was 'n bekende atleet toe ons jonk was. Is jy 'n seun van Johan Coenraad (Boet)

Marnewick in Krugersdorp? Hy het 'n garage daar. Ek het twee broers en sewe susters gehad. Een het in 1980 gesterf en die ander drie maande gelede.

Toe ek in 1986 in Suid-Afrika was, het ek 'n dag in Oudtshoorn gestop op pad na Johannesburg. Ek het navrae gedoen oor Welgevonden. 'n Dame by die hotel het my die telefoonnommer van die bewoners gegee, sodat ek hulle geskakel het. Ek het die dame wat geantwoord het, gevra of sy enige rekords het van die Marnewick-familie wat voor en in 1845 daar gewoon het, en of daar enige grafte op die eiendom is — aangesien ek niks in die begraafplaas by George kon vind nie. Sy het gesê nee, en ook dat Welgevonden 'n dorp geword het en die eiendom in kleiner plase verdeel is. Sy was die afgelope tien jaar daar en kon my geen inligting oor die geskiedenis gee nie.

Die weer hier is baie wisselvallig en ons het tot dusver net 'n paar warm dae gehad. Die brandstigters is weer aan die gang. Duisende hektaar bos en ruigtegewas is die afgelope twee maande weer deur brand vernietig. Baie mense het hulle huise verloor en in sommige gevalle is hele klein dorpies uitgewis. Dit gebeur elke somer hier in Australië. Dit is moeilik om die oortreders te betrap aangesien hulle dit snags doen en op motorfietse weghardloop.

As jy enige inligting van Grünberg ontvang het, sal ek bly wees om dit te hoor.

Groete aan jou en jou gesin,
Katie Lanzi

— Moderne Afrikaanse transkripsie van handgeskrewe brief —